

που δὲν εἶναι ἀπροσπέλαστοι· ἀλλ' ἐκεῖνος, οὐτινος οἱ πόδες θὰ τὰς ἐγγίσουν, ἔσεται τῶν θνητῶν ὁ μᾶλλον ἀξιοθρήνητος.»

Πολλάκις περὶ τοῦ χρησμοῦ ὠμιλήσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν ὅτι δὲν μᾶς διέφευγεν ἡ ἔννοιά του. Ὅντως γεωρίζουσι πάντες ὅτι ὁ Ζεὺς κεραυνοῖ τοὺς ἀλαζόνας καὶ ὅτι τὸ πολὺ φῶς τυφλῶνει ὀφθαλμοὺς ἀσθενεῖς.

Οὐδεὶς εἶχε τολμήσει ἀκόμη νὰ βεβηλώσῃ τοὺς ἱεροὺς τόπους.

Ἐπόθησα νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος. Καὶ τὴν ζωὴν μου ἔδιδον προθύμως ἵνα ἀντικρύσω πρὸς στιγμὴν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τοὺς Θεοὺς.

Ἀπεχαιρέτισα τοὺς ἀγνωσυντάς με καὶ ἀπῆλθον. Περιεφρόνουν πάντα κίνδυνον τοῦ ταξειδίου.

Παρήλαυνον τὰς μετόπας τῶν γραδερῶν δίχως νὰ τὰς βλέπω. Ἐσχεπτόμην μόνον τὸ οὐράνιον ὄραμα. Ἡ ἀνάθασις ἐπετελέσθη τέλος.

Ἡ ὑψηλοτέρα κορυφὴ ἀνίστατο ἐνώπιόν μου. Τὴν ἤγγισα ἐλαφρὰ ὡς πτηνόν, ταπεινοῦσα τὸ βλέμμα ἵνα μὴ οὐδὲν ἴδω πρὸ τῆς ὑπερτάτης στιγμῆς. Ἐπειτα, τῆς καρδίας μου παραφόρως παλλομένης, παρετήρησα...

Ἡ ψυχρὰ γιῶν ἐκάλυπτε τοὺς βράχους.

Ὁ Ὀλύμπος ἦτο ἔρημος.

Κατῆλθον καὶ πάλιν μέσω τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν μ' ἐρωτοῦν... δὲν ἀπαντῶ ποτέ.

Ὁ χρησμὸς δὲν ἐψεύσθη. «Εἶμαι τῶν θνητῶν ὁ μᾶλλον ἀξιοθρήνητος.»

KATINA ΨΥΧΑ

Εἰς προικοθήραν

Ἀκουσεε προικα· μὲ κλειστά τὰ μάτια τὴν ἐπῆρες
καὶ πλιὰ δὲν τὰ ξανάνοιξες... σ' εἰσιράβωσον ἢ λίρες!...
Καὶ τώρα; οὔτε νὰ κινηῖς μορεῖς τὸ κούτελό σου...
γιατί κι' αὐτό, κακόμοιρε, δὲν εἶνε... ἰδικό σου!...

ΑΝ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ